

Ztracená

Na první pohled mohla být Radka¹ v třídním kolektivu snadno přehlédnuta. Sedávala spíš vzadu, neúčastnila se žádných rozběrů nebo jiných viditelných scén. Moc přátel neměla. Holky ze třídy ji mezi sebe nebraly. Znamky i chování bylo velmi dobré, ale zároveň z učitelského pohledu nijak excelentní. V učitelském sboru občas ironicky zaznělo, že to pěkně válí s kluky. Vždy seděla s nějakým klukem. Nakonec si v deváté třídě našla vysokého, silného chlapce, který chtěl a nakonec se i dostal na střední policejní školu. Nebyl moc bystrý, ale vyzařovala z něj touha po spravedlnosti. Jeho mohutná postava, byla schopná pomáhat a chránit. Radka naopak byla spíš menší, ale bystrá a v momentě kdy dostala prostor, překvapovala výjimečně precizními výkony. Z obyčejného úkolu dokázala udělat mistrovské dílo. Když mi jednu takovou samostatnou práci odevzdala v dějepise a následně i v informatice, bylo mi jasné, že má skryté nadání. Jak jsem následně zjistil, měla těch náznaků více. Když se na nějaké hodině nudila, raději se během roku naučila švédsky a následně i další méně obvyklé jazyky. Ve skutečnosti ji bavilo snad všechno, o čem bychom se ve škole rádi bavili. V deváté třídě jsem ji vídal tři vyučovací hodiny týdně. Jednou za mnou poslala svého otce. Zřejmě jen záminkou byla volba střední školy. Trochu mi k ní neseseděl. Manuální pracovník, který přišel s obavou, jak dál s Radkou. Měl jsem dojem, že potřebuje uklidnit, slyšet, že za dceru nemusí všechno rozhodovat. Holka je šikovná a školu si jistě vybere dobře, když uvažuje o chemické škole, není důvod se toho obávat. Chtěl jsem, aby raději přišel i s Radkou. Přišel hned druhý den. Sdělil jsem mu, že se domnívám, že Radka je velmi chytré děvče. Radka se tomu spíš bránila. Doporučil jsem, že by nebylo špatné zkusit kontaktovat Mensu a udělat si jejich test inteligence. Následně Mensu kontaktovala, prošla testy a zřejmě ji nabídli i členství. Otec se pak chodil pravidelně ptát na její prospěch.

Radka dokončila základní školu a odešla na střední chemickou. Na začátku školního roku mě navštívila, zajímalo ji, zda má přijmout individuální vzdělávací plán. Byla nadšená, že jí její nová škola chce vyjít ve všem vstříc a že může studovat více oborů. Říkala, že se zapsala zároveň do nějakých kurzů na vysokou školu. V uvolněné atmosféře mi také sdělila, některé neplechty ze základní školy. Jako každá škola jsme někdy řešili věci s ničením majetku a viníky jsme nikdy nenašli. Přiznala se, že také se na něčem podílela. Další návštěva přinesla více zvláštních informací. Opět znenadání přišla asi za půl roku. Nešla sdělit žádné studijní výsledky, i když to tak mohlo vypadat. Ve škole je snad všechno v pořádku, ale v jejím osobním životě jsem začal vidět zneklidňující věci. Bylo to obecné, týkající se filozofických konceptů bytí a smyslu života. Říkala, že hledá dno. Popisovala, co viděla s přítelem na internetu. Není to přesné, ale zjednodušeně bych to mohl popsat jako temné sadisticko-satanistické evokace.

Pak už jsem od ní dostal jen zdvořilý omluvný email a od druhých lidí se také dozvěděl věci, které bych raději věděl dříve. Její dětství nebylo lehké, její vztah s otcem nebyl jednoduchý, její první přítel skončil za její sexuální zneužití ve vězení. Na střední školu se ale rozhodla jít tam, kam se tento muž po propuštění odstěhoval. Část elektronické komunikace, kterou sem zahlédl, s jejími vrstevníky byla cynická, navádějící k špatným věcem. Procházela anorexií a možná i s tím spojenými suicidními myšlenkami. Zároveň si jako moto na svém FB profilu zvolila vulgární výraz přítomného průběhového času pro kouření a milování.

---

¹ krycí jméno

Z pohledu naší společnosti a našeho práva ještě není dospělá, a tak bych chtěl říci, že má ještě život před sebou. Zároveň bych ji přál, aby v cizím městě, bez rodičů a mezi mnoha školami našla pomocnou ruku.